

ANDĚL STRÁŽNÝ

autor: Kateřina Lužná

No nekoukej se na mě tak, můžeš si za všechno sám. My jsme včera odvedli perfektní práci. Je mi tě líto, to víš, že je. Já? Co si myslíš, že já teď zmůžu? Jsem jen anděl. Ano, On může všechno. Ale ne vždycky všechno chce. Nemyslím, že by chtěl, abys skončil tady a takhle, měl ses nejspíš jen sám rozhodnout. Vybrat si, kdy a jak se vydáš na cestu. A ty ses vydal opilý a za volant. Cos čekal?

Jistěže vím, jak to bolí. A ještě dlouho bolet bude. Jak ti já mám pomoci? Pleteš si moje kompetence. Jsem anděl strážný, mám tě ochraňovat. Cože? Ale já tě přece chráním na každém kroku. Říkám ti, co je bezpečné a co ne, co bys dělat měl a co neměl... Pořád dokolečka. Nebo tys nevěděl, že sedat za volant s osmi pivy v krvi není v pořádku? Tak vidíš.

Tady mě už tolik nepotřebuješ, mám tu plno zástupců. Jako v každé nemocnici. Klid, klid, brzo někdo přijde a dostaneš něco proti bolesti. Selhání? Moje? Pleteš se. Ani nevíš, jak moc se pleteš. Byla to naopak výborná práce, opravdu výborná. Ale nejen moje, byla nás tam včera spousta a málem jsme si strhli křídla. Co se divíš? Myslíš si snad, že jsi na světě sám? Asi těžko. Víš, kolik lidí bylo potřeba před tebou chránit? Vždycky, když někdo jako ty vyrazí do ulic, mají andělé pohotovost.

Ne, opravdu nevím, jestli se někdy na ty nohy ještě postavíš. Jak říkám, nejsem On. Budeš se muset zeptat některého ze zástupců. Co to pořád máš se špatnou prací? Tys to pořád nepochopil? Měl jsi štěstí, ohromné štěstí. Jsi dnes jediný, kdo vyčítá svému andělu strážnému. Jen ty, který jsi řídil. Trvám na tom, že my jsme včera odvedli vynikající práci. Protože mohli vyčítat jiní. Ne andělé. Lidé. Pozůstalí lidé.